

Reflexió sobre la multireincidència

En una democràcia consolidada, el dret a la propietat privada i a la seguretat han de ser pilars fonamentals. Si aquests es debiliten, el sistema trontolla. Vull deixar-ho clar: aquest problema no és culpa ni de la Policia Local, ni dels Mossos, ni de la Policia Nacional, ni de la Guàrdia Civil, tampoc podem assenyalar els polítics municipals, perquè ells només poden aplicar allò que la llei els permet. El problema real és que les lleis que tenim no són efectives, i això només es pot resoldre al Parlament de Catalunya i al Congrés dels Diputats, que són qui tenen la responsabilitat i la capacitat de fer reformes profundes. El més greu és que sovint sabem perfectament qui són els reincidents: surten gravats a les càmeres, es passegen pels carrers i tothom els reconeix. Aquesta impunitat visible fa encara més mal a la confiança ciutadana en la justícia i alimenta la sensació que les víctimes estan desamparades. A Roses hem tingut robatoris a les tres de la matinada en establiments i habitatges. Comerços amb persianes trencades, cotxes robats davant de casa... cada vegada més veïns m'expliquen històries similars. I això no pot normalitzar-se. La solució no passa per mirar cap a una altra banda. Calen reformes legals que posin fre a la reincidència i que facin respectar el més sagrat: la seguretat i la tranquil·litat de la gent. Els veïns de Roses no demanem privilegis, demanem justícia i protecció. La tolerància amb la delinqüència no és progrés, és rendició.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/opinio/2025/09/30/reflexio-multireincidencia-122094064.html>